

Začátky:

J. Č. „Tak jsem tam utíkal, tam se nabíralo, protože bylo rozhodnuto, že se založí jedno obrovské nakladatelství. Všechna drobná soukromá nakladatelství se zavírala, to bylo moc smutné. ....

„..... To byl obrovskéj palác, tam bylo narváno, zpočátku asi 200 lidí, šéfové říkali, že je lepší mít víc lidí a propouštět, než nemít nikoho a shánět šéfredaktorem byl Řezáč, to byl takovej komunistickéj surrealista, neměl rád tlustý romány“.....

„....Tak byl vybudovanej tak, že to bylo oddělení krásné literatury, hudby a umění, tak já jsem měl např. kolegu R.A. Dvorského. To byl konglomerát, kterej nešel vůbec dohromady, taky postupně odcházeli“.....

„....Ta sovětizace šla tak daleko, že se přejímaly i klíčový slova – tak my jsme seděli v „kolchoze“, když se srovnávaly dva texty, tomu se říkalo „sčítka“, a tak, postupem doby se to ale vytrácelo, stejně jako se postupně snížil počet lidí, zjednodušil se systém, za mého šéfredaktorování už tam bylo lidí jen třicet“.....

Později:

„.... Když já jsem se stal šéfredaktorem v tom roce 69, to už měl Odeon renomé venku. Nám chodilo 1 000 až 1 200 knih z nakladatelství celého světa, ty tituly se pak zpracovávaly.“.....

„...My jsme podléhali ministerstvu kultury, tam vždycky ten největší blbec byl ředitelem, ale byl tam jeden člověk, ten byl chytřej, měl dva tituly, ale byl to alkoholik, jednou v Artii mluvil a spodl i s tím pultíkem do publika! ....

Konec:

„ Odeon skončil, já jsem odcházel v tu dobu do důchodu, protože jsem měl penzijní věk. To byla tedy smutná záležitost, nejlepší naše nakladatelství, bezesporu..., prostě vyskytli se ctižádostivci, jeden ten člověk způsobil v jedné nakladatelství nějakou škodu, tím že objednal špatný internetový krámy a musel odejít, tak přišel k nám, protože tam měl kamaráda, kterej mu vyšlapal cestičku, ten tam začal do lidí vnášet, jak se to musí udělat, aby se to všechno změnilo, nakonec se stalo to, že takový podnik ztroskotat!“ .....